

prima instanță: Judecătoria Buiucani mun. Chișinău
Judecător: M. Murguleț
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: D. Manole, I. Cotruță, A. Bostan

ÎNCHEIERE

15 februarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Tatiana Vieru
Nicolae Craiu și Oleg Sternioală

examinând admisibilitatea recursului declarat de Departamentul Instituțiilor Penitenciare,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Vacari Iurie împotriva Departamentului Instituțiilor Penitenciare, intervenient accesoriu Ministerul Justiției al Republicii Moldova privind contestarea actului administrativ cu includerea în stagiul de muncă a perioadei sale de activitate,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 noiembrie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Departamentul Instituțiilor Penitenciare, fiind menținută hotărârea Judecătoria Buiucani mun. Chișinău din 09 iunie 2016,

c o n s t a t ă :

La 24 februarie 2016, Vacari Iurie a depus cerere de chemare în judecată împotriva Departamentului Instituțiilor Penitenciare, intervenient accesoriu Ministerul Justiției al Republicii Moldova privind contestarea actului administrativ cu includerea în stagiul de muncă a perioade de activitate în organele procuraturii și în calitate de avocat.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că activează în serviciul penitenciar, deținând funcția de specialist principal al Direcției Juridice a Departamentului Instituțiilor Penitenciare al Ministerului Justiției, iar până la încadrarea în prezenta funcție a activat în organele Procuraturii Republicii Moldova din 02 august 1990 până la 23 noiembrie 2007. Astfel, a acumulat un stagiul de muncă de 17 ani 3 luni 21 zile, deținând mai multe funcții, și anume stagiar al Procuraturii sect. Buiucani mun. Chișinău, ajutor, ajutor superior, adjunct al procurorului pentru supravegherea respectării legilor în Instituțiile de Corectare prin Muncă, procuror, procuror superior de secție în Procuratura Generală a Republicii Moldova, iar, din 15 aprilie 2002 și până la demisionare, a deținut funcția de șef al secției control al respectării legilor la executarea pedepselor din cadrul Direcției investigații generale a Procuraturii Generale.

Susține că, potrivit Legii nr. 294 din 25 decembrie 2008 cu privire la Procuratură și Legii nr. 118 din 14 martie 2003 cu privire la Procuratură, în vigoare la momentul angajării în sistemul penitenciar, în caz de transfer în subdiviziunea Procuraturii Generale investită cu atribuții în Forțele Armate, procurorilor care au grade de clasificare li se confereau grade militare speciale, ținându-se cont de funcția în care se numesc, de gradul pe care îl dețin și de vechimea în acest grad cu calcularea stagiului respectiv în întregime și în aceleași condiții se conferă gradele de clasificare procurorilor transferați în alte organe ale Procuraturii din procuraturile militare și din subdiviziunea Procuraturii Generale investită cu atribuții în Forțele Armate.

În aceste condiții, a invocat dispozițiile art. 73 al legii menționate supra, potrivit căruia procurorii militari cad sub incidența Legii asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne. Așadar, reieșind din cele relatate și ținând cont de Legea cu privire la sistemul penitenciar, Legea cu privire la asigurarea cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne și Hotărârea Guvernului nr. 78 din 21 februarie 1994 cu privire la modul de calculare a vechimii în muncă, stabilite și plată a pensiilor și indemnizațiilor a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne și sistemul penitenciar, colaboratorilor Centrului pentru Combaterea Crimelor Economice și Corupției, consideră că este o omisiune în ceea ce privește corelația angajării în cadrul sistemului penitenciar și pensionării colaboratorilor procuraturii angajați în sistemul penitenciar, urmând a fi tratată în folosul persoanei angajate.

Prin urmare, în viziunea reclamantului, procurorilor, în caz de angajare în sistemul penitenciar, care au grade de clasificare, li se conferă grade militare speciale.

În același timp, Vacari Iurie pretinde că urmează a fi inclus în stagiul de muncă în sistemul penitenciar perioada de activitate în calitate de avocat din 14 ianuarie 2008 până la 30 octombrie 2012 ca stagiul de muncă în întreprinderi și organizații civile pe specialități înrudite celei din cadrul sistemului penitenciar.

Solicită Vacari Iurie, recunoașterea refuzului Departamentului Instituțiilor Penitenciare nr. 5v-2782 din 08 ianuarie 2016 ca neîntemeiat; includerea în stagiul de muncă în sistemul penitenciar a perioadei de muncă în organele Procuraturii de 17 ani 03 luni 21 zile și perioada de activitate în calitate de avocat din 14 ianuarie 2008 până la 30 octombrie 2012, ca stagiul de muncă în întreprinderi și organizații civile pe specialități înrudite celei din cadrul sistemului penitenciar cu încasarea din contul pârâtului ale cheltuielilor de judecată.

La fel, a cerut să fie recunoscut termenul de adresare în judecată ca omis motivat, deoarece a primit refuzul Departamentului Instituțiilor Penitenciare la 03 februarie 2016.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 09 iunie 2016, acțiunea a fost admisă parțial și s-a dispus anularea refuzului Departamentului Instituțiilor Penitenciare nr. 5v-2782 din 08 ianuarie 2016, ca fiind neîntemeiat.

De asemenea, a fost obligat Departamentul Instituțiilor Penitenciare și Ministerul Justiției să includă reclamantului în stagiul de muncă în sistemul penitenciar perioada de activitate în organele procuraturii de 17 ani 3 luni și 21 zile, în

perioada 02 august 1990 - 23 noiembrie 2007, calculându-se pentru un an de vechime în muncă un an de serviciu în sistemul penitenciar.

În continuare, a fost obligat Departamentul Instituțiilor Penitenciare și Ministerul Justiției să includă lui Vacari Iurie în stagiul de muncă perioada de activitate în calitate de avocat din 14 ianuarie 2008 până la data de 30 octombrie 2012, considerându-se ca stagiul de muncă în întreprinderi și organizații civile pe specialități înrudite celei din sistemul penitenciar.

În rest, au fost respinse pretențiile reclamantului privind încasarea cheltuielilor de judecată, ca fiind neîntemeiată. Concomitent, s-a dispus de a nu pune în executare hotărârea, în partea includerii stagiului de muncă lui Vacari Iurie pentru perioada de activitate în calitate de avocat. (f. d. 109, 112 - 120)

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 29 noiembrie 2016, a fost respinsă cererea de apel declarată de Departamentul Instituțiilor Penitenciare, fiind menținută hotărârea Judecătoriai Buiucani mun. Chișinău din 09 iunie 2016. (f. d. 154 - 164)

La 11 ianuarie 2017, Curtea de Apel Chișinău a expediat copia deciziei integrale din 29 noiembrie 2016 în adresa participanților la proces pentru cunoștință. (f. d. 166)

La 24 ianuarie 2017, Departamentul Instituțiilor Penitenciare a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 noiembrie 2016, solicitând casarea deciziei instanței de apel din 29 noiembrie 2016 și a hotărârii primei instanței din 09 iunie 2016, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie respinsă acțiunea integrală.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Prin prisma normei de drept enunțate, instanța de recurs constată că recursul declarat de Departamentul Instituțiilor Penitenciare la 24 ianuarie 2017 este depus în termen.

În motivarea ilegalității deciziei contestate, recurentul a afirmat că instanța de apel nu s-a expus asupra faptului că pensionarea în cadrul sistemului penitenciar se efectuează în modul stabilit de art. 13 alin. a), 18 lit. e) al Legii nr. 1544 din 23 iunie 1993 asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne. Astfel, procurorii, alții decât procurorii militari nu cad sub incidența legii citate, circumstanță prevăzută expres în art. 73 al Legii nr. 294 – XVI din 25 decembrie 2008.

Consideră că în speță nu există o lacună legislativă, ci o reglementare specială în temeiul prevederilor legislației speciale, iar norma specială nu poate fi extinsă prin analogia legii.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

La 31 ianuarie 2017, Curtea Supremă de Justiție a expediat cererea de recurs în adresa Ministerului Justiției și lui Vacari Iurie cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței. (f. d. 172)

La 06 februarie 2017, intimatul Vacari Iurie a depus referință în întâmpinarea recursului, solicitând respingerea cererii de recurs, ca fiind inadmisibilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Audiind raportul verbal al judecătorului raportor și verificând argumentele invocate în recurs în raport cu referința formulată de intimat, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive

În conformitate cu art.432 alin.(1) Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate, iar alineatul (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Colegiul menționează că recurentul Departamentul Instituțiilor Penitenciare în cererea de recurs nu a invocat nici unul din temeiurile de declarare prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) sau (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin.(1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art.270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Completul judiciar indică că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

În acest sens, completul reiterează prin prisma jurisprudenței CEDO că „ ... art.6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele recursului care sunt similare argumentelor invocate în instanța de apel, au fost verificate minuțios, la

judecarea pricinii în ordine de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Departamentul Instituțiilor Penitenciare, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Departamentul Instituțiilor Penitenciare se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,
Judecător

Tatiana Vieru

Judecători

Nicolae Craiu

Oleg Sternioală